

[Damsgaard.]

pr. Maaned. Det er disse Lønninger, som Redningsmændene ønsker forhøjet, og jeg finder, at det er et rimeligt Ønske. Jeg tror, det er nødvendigt at tage Hensyn til det fremsatte Ønske, for at Redningsvæsenet fortsat kan faa nødvendig Tilgang af de bedst egnede unge Mænd. Det var dette, jeg vilde henlede den højtærede Marineministers Opmærksomhed paa.

Formanden: Det sidst rejste Spørgsmaal har kun svag Tilknytning til det foreliggende Lovforslag og vilde naturligt henhøre under en Spørgetime.

Boeck-Hansen: Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at dette Lovforslag kunde synes at være saa ligetil, og jeg vil ogsaa indrømme, at vi forstaaer, at Frederikshavnslodserne gerne vil slippe for at afgive disse Penge. Men paa den anden Side skulde man ogsaa tro, at Nyborglodserne meget nødtigt vil af med Pengene, og da de lod sig ansætte i sin Tid som Lodser, er de vel gaaet ud fra, at de havde disse særlige Indtægter. De Lodser, der gaar igennem fra Frederikshavn ned igennem Store Bælt, altsaa ind paa de andres Distrikter, kan jo paa en Maade siges at tage Arbejdet fra Kollegerne, og derfor faar disse ringere Indtægter. Saa faar de altsaa en Erstatning for dette paa 50 pCt., saa vidt jeg husker, af Lodspengene. Det har altsaa været deres Indtægter, og det har været Forudsætningen for deres Ansættelse, og saa kunde det vel nok synes at være lidt uretfærdigt mod de Folk i Nyborg at tage dem fra dem. Jeg vil i hvert Fald gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke er saadan, at hvis dette Lovforslag gennemføres, er det Nyborglodserne, der kommer til at sidde med Sorteper, saa faar de betydelig mindre Indtægter, end de hidtil har haft. Jeg forstod, at naar man tager Pengene fra Helsingør og Frederikshavn tilsammen, bliver det ca. 25 000 Kr., og det er jeg ikke sikker paa at Nyborglodserne gerne vil afgive. Jeg synes, det er uretfærdigt, at de skal afgive det. Forholdet bør overvejes, og naar der er foreslaaet Udvalg, kunde man maaske se at finde en Ordning, som ikke alene var praktisk, men tillige ikke gik ud over saadanne Folk. Naar en Lods sejler forbi Nyborg, forbi Knudshoved helt oppe fra Skagen, saaledes at han er paa Broen 14—15 Timer, eller hvor længe det nu varer — jeg gaar ud fra, at det er de store Skibe, der ikke kan flyde gennem Øresund, der her er Tale om —, kunde man godt tænke sig, at

han trængte til at blive afløst, og at en ny Mand kom til. Derfor er jeg heller ikke saa overbevist om, at Ordningen i Virkeligheden er saa praktisk, som man skulde synes, for man har jo ikke megen Glæde af en Lods, der er træt, og hvis han oven i Købet skal ned og have sig en Lur, har man meget lidt Glæde af ham. Er det saa praktisk at lade ham gaa igennem Bæltet? Naturligvis kan der indtræffe unormale Tilfælde, hvor man ikke kan komme til at skifte Lods; det er noget andet, men under normale Forhold vilde jeg tro, at det var nok saa godt at have skiftet Lods. Man ser ogsaa saa mange andre Steder i Udlandet, at man maa skifte Lods 3—4 Gange, inden man kommer frem, og dette at være Lods fra Frederikshavn til Trälleborg er jo en lang Omgang, det kan man vel nok have Lov at sige.

Jeg glæder mig over, at man arbejder med en Revision af Lodsloven, og jeg kan godt forstaa — saadan er det jo nu engang med Revisioner af Love —, at det tager Tid, lang Tid, men vilde det ikke være rigtigt ved denne Revision at indsætte en Bestemmelse om, hvor længe Lodser normalt skal gøre Tjeneste? Lodser er jo nogle brillante Mennesker, men om de kan holde ud i meget lang Tid, er jo et andet Spørgsmaal. Derfor imødeser jeg med den allerstørste Interesse den højtærede Ministers Oplysninger om denne Sag, og jeg vil meget gerne tiltræde Forslaget om, at vi fik en kort Udvalgsbehandling, saa vi kunde se paa Sagen, saa vi kunde gøre Ret og Skel og ikke komme til at gøre noget uretfærdigt over for de veltjente Folk i Nyborg; de har ganske vist ikke været ansat i lang Tid, men de er dog gaaet ind i Lodstjenesten paa et Tidspunkt, da de med Rette kunde gaa ud fra, at 50 pCt.-Afgiften vedblivende vilde gælde.

Lynnerup Nielsen: Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag om Ændringer af Lov om Lodsvæsenet af 17. April 1916 med senere Ændringer vil betyde, at den Ordning, der hidtil har været gældende, ophører, idet Lodsvæsenet i Nyborg ikke mere faar de 50 pCt. af Pengene for Forbilodsningen i Store Bælt, som har været afgivet af henholdsvis Frederikshavn og Helsingør Lodseri. Det var naturligt, at Lodserne i Nyborg tidligere fik Erstatning for de Indtjeningsmuligheder, Lodseriet her mistede, da Frederikshavn og Helsingør Lodserier fik Ret til at lodse i Store Bælt, og det var vel ikke mindst af Hensyn til de dengang ansatte Lodser denne Erstatning indrømmedes, men nu, da Forholdene i saa Hen-